

En appel fra Hizb ut-Tahrir
til den islamiske ummah
og især de magtfulde heriblandt

En appel fra Hizb ut-Tahrir til den islamiske ummah og især de magtfulde heriblandt

O muslimer

På en dag som denne, den 28. Rajab 1342 e.H., som svarer til den 3. marts 1924 e.Kr., formåede de vantro kolonisatorer, dengang under Storbritanniens ledelse, at destruere Khilafah-staten gennem samarbejde med forræderne blandt araberne og tyrkerne. Forbryderen Mustafa Kemal erklærede afskaffelsen af Khilafah i Istanbul samt belejringen og udvisningen af khalifah'en om morgenen på denne dag. Det var prisen som, Storbritannien beordrede ham til at betale til gengæld for at udpege ham som en slet præsident for den sekulære tyrkiske republik.

Således foregik det, da dette voldsomme jordskælv hændte i muslimernes lande ved tilintetgørelsen af Khilafah, kilden til deres styrke og til deres Herres velbehag.

Og derefter, o muslimer, herskede de vantro kolonisatorers dominans i muslimernes lande. De opdelte landene og rev dem fra hinanden, så muslimernes lande til slut nåede op på at være ca. femoghalvtreds stykker. Derudover udpegede de over ethvert af disse lande en af deres agenter som regent, der skulle efterleve deres påbud og forholde sig til deres forbud. De designede en fatal politik for dem, som drejede sig om at yde optimal indsats, med alle tænkelige midler, uanset hvor onde disse midler måtte være, for at forhindre tilbagevendelsen af Khilafah. De gjorde disse regenter, agenterne, til en frontlinie i gennemførelsen af denne snu, hadefulde politik mod Islam og muslimerne.

Dernæst tilføjede de endnu et jordskælv til dette voldsomme jordskælv, idet de gav en stat til jøderne på den velsignede jord, stedet hvor Allahs Sendebud (saaws) foretog Isra' (natterejse) og Mi'raj (himmelfart). Desuden forsynede de denne stat med midler til overlevelse. Det mest fremtrædende blandt disse midler var beskyttelsen af dens sikkerhed gennem de omgivende regenter, agenterne. Ikke nok med det, så led disse regenter nederlag over for jøderne i enhver opstået krig, indtil de gav jødestaten et større omfang og bedre image end det, den reelt har. Disse agenter nøjedes ikke med dette, men anstrengte sig til det yderste i at bekrige Allah og Hans Sendebud ved at forvandle sagen fra at dreje sig om en oprykning af jødeentiteten med rødderne fra Palæstina, til en forhandling med jødestaten i håb om, at den ville trække sig fra en del af det, som den besatte i 1967!

Ved afslutningen af den 2. verdenskrig sad USA på Vestens trone, og begyndte at rivalisere med Europa om dennes kolonier, idet USA betragtede sig selv som Vestens arving i Europas indflydelsesområder. USA gjorde dette under påskud af, at det var den, der reddede Vesten under den 2. verdenskrig. Europa, og især Storbritannien, gav ikke let op over for dette, hvorfor muslimernes lande blev en arena for kufr-kolonistaternes kamp. Dette blev ledsaget af en endnu hedere kamp mellem Vesten, særligt USA, og den tidligere Sovjetunion. Muslimerne udgjorde kampens brændstof, som følge af forræderiet fra disse regenter, agenterne. Men hvad angår gevinster og udbytte i form af ressourcer og hegemoni, så tilfaldt disse de sejrende, stridende stater. Efter en lang anstrengelse mellem de to parter sluttede forholdet med en forsoning mellem USA og Sovjetunionen. En forsoning, som gik ud på fordelingen af interesser i den internationale politik, men denne forsoning blev ledsaget af europæisk chikane af britisk karakter. Herefter brød Sovjetunionen sammen, men Europa formåede ikke at udfylde dens plads i forhold til rivaliseringen med USA.

Efter Sovjetunionens sammenbrud og Europas svaghed, samt manglende konsistens over for USA, var USA tættere på at være alene om at dominere den internationale politik. USA blev opslugt af

tyranniarrogance og begyndte at rette angreb alle vegne. Den oppiskede den første Golfkrig mellem Irak og Iran, og igangsatte den anden Golfkrig for uddrivelsen af Irak fra Kuwait, hvor Bush Sr.'s korstogsbaserede udtalelser afslørede, hvad der ligger i deres hjerter af had mod Islam og muslimerne. USA fortsatte med at stoltse frem til begivenhederne den 11. september, hvorom alle hemmeligheder endnu ikke er opklaret.

Derefter gik USA løs på verden, hele verden, og delte den op i to dele. Enten underkastede man sig USA, eller blev udsat for dens overgreb og krig. Således forekom dens grusomme ugerninger i Afghanistan og herefter dens grusomme ugerninger i Irak. USA ignorerede endda alle FN's juridiske formaliteter, tog ingen betragtning til selv de internationale komplimenter, forhånede Europa med et gammelt og nyt Europa, samt fortsatte hårdnakket i sit overgreb, uden hensyn til hverken fjende eller ven.

O muslimer

Hvad USA har begået af grusomme ugerninger, vil selv junglens vilddyr føle sig hævet over. Den store beholdning af ondskab som USA rummer, og den kilde til ødelæggelse og fordærvelse som USA udgør, tydeliggøres alt sammen af det, som er blevet offentliggjort af dens forbrydelser i Al-Qal'a-fængslet i Ghangi i Nordafghanistan, da den samlede fangerne i fængslet og slog dem ihjel med kanoner, tanks og fly. Og det tydeliggøres af det som foregik og foregår i Baghram-fængslet i Afghanistan, samt det, der fortsat foregår i Afghanistan og det som sivede ud om forbrydelserne i Guantanamo – hvilket er lidt i forhold til det, der ikke blev afsløret.

Desuden er der de forbrydelser, som USA begik i Abu Ghraib-fængslet i Irak, som er voldsomme i brutalitet, og hvad den begik i Fallujah, krænkelsen af husenes ukrænkelighed og kvindernes ære, drabet på gamle, børn og kvinder i massevis, samt hvad der foregår på nuværende tidspunkt i Irak. Alt dette viser, at USA har mistet alle menneskelige karakterer, og at den har nået højdepunktet, hvad angår dyrisk ondskab.

Tragedier tiltog og ulykker regnede ned over muslimernes lande, og de eskalerede efter afskaffelsen af Khilafah. Det daværende kufr-overhoved, Storbritannien, havde hovedrollen i tilintetgørelsen af Khilafah og plantningen af jødeentiteten i den velsignede jord. Storbritannien havde overtaget Indien fra muslimernes ledere, hvorefter den gav det meste heraf til hinduerne, og gav den mindre og fattigere del til muslimerne. Desuden bevarede Storbritannien Kashmir som et blødende sår i den islamiske krop, idet den overdragede Kashmir til den hinduistiske magt, trods dets flertal af muslimske indbyggere. Således har Kashmir lidt og lider stadig under hinduistiske forbrydelser, hvis antal har oversteget tusinder. Kashmir var tidligere muslimernes sag, især Pakistans muslimer, og dens løsning bestod udelukkende i befrielsen af den fra hinduernes dominans. Men nu begyndte regenten, agenten i Pakistan, åbenlyst at erklære en krig mod Allah og Hans Sendebud ved at give samtykke til opgivelsen af størstedelen af Kashmir, hvis ikke det hele, gennem en grundløs, ydmygende forhandling.

Desuden havde jødestaten udøvet og udøver stadig de mest grusomme forbrydelser i Palæstina. Massakren, eller snarere blodbadet, i Jenin er vidne herfor. Hverken mennesker, træer eller sten blev skånet for dens forbrydelser. Den dræbte gamle, kvinder og børn, destruerede huse og rykkede træerne op med støtte fra kufr-Vesten, under USA's nuværende ledelse, som for jødestatens skyld, bekæmper enhver magt, der opstår i muslimernes lande. De strammer endda grebet om muslimernes lande, hvad angår besiddelsen af magtmidler, især atomvåben, trods deres bevidsthed om jødernes tilegnelse af dette våben for flere år siden. Ydermere støtter de jødeentiteten med produktion af atomvåben og med beskyttelse mod ethvert pres eller chikane, samtidig med at de står på vagt over for muslimernes lande, selv når det gælder anvendelsen af atomenergi til fredelige formål.

Dertil er der Sovjetunionen, som splittede Krim's muslimer, begik massedrab på Kaukasus' muslimer, og strammede grebet om Tataristans muslimer gennem landsforvisning og arrestationer. Sovjetunionens russiske arving udøver fortsat bestialsk drab i Tjetjenien, destruerer

landsbyer og byer og anvender brændejordspolitikken, og Grozny står stadig som et levende vidne, der taler for sig selv.

Derudover er der Frankrig, der spillede en hadefuldst politisk rolle for at forhindre muslimerne i at have en entitet i Bosnien, i stil med serbernes og kroaternes, efter Jugoslaviens opløsning. Desuden optrappede Frankrig sine bestialske forbrydelser i Algeriet gennem den første halvdel af det forrige århundrede.

Kufr-Vesten designer en politik for delingen af muslimernes lande, oven i den nuværende deling, samt for at gøre disse til afhuggede legemer med stækkede kanter, spredt for vindene. Det er netop, hvad der foregår i Irak af sønderdeling og etnisk føderalisme, og hvad der bliver gennemført i Sudan med løsrivelsen af syden, hvor man baner vejen for, at Darfur, og endda Østsudan samt Nordøstsudan, følger efter. Det samme foregik ved løsrivelsen af Østtimor fra Indonesien og det foregår i Aceh, som indledning til separation. Det samme foregår i Algeriet i den østlige region (amazigh), og foregik i Pakistan gennem løsrivelsen af den østlige del fra den vestlige. Desuden er der Vestens planlægning om at opdne til etnisk og endda geografisk splittelse, samt stammefejder inden for det selvsamme land, til sådan en grad at muslimernes lande, som i forvejen er delt, er på vej mod yderligere splittelse og sønderdeling.

O muslimer

Vestens korstogsbaserede had mod Islam og muslimerne er kommet klart til udtryk fra deres munde, men hvad deres hjerter skjuler er endnu værre. Vi påmindet jer om deres had, da påmindelse gavner de troende:

- Ved slutningen af den 1. verdenskrig, da den britiske leder Allenby ankom til Jerusalem og besatte denne, sagde han: "Nu er korstoget slut". Denne leder betragtede den Osmanniske stat som en forlængelse af den islamiske stat, og da den led nederlag, betragtede han det som værende ophøret af muslimernes stat, samt sikkerheden for at den aldrig ville vende tilbage som en stat. Derfor er der ingen – ifølge deres påstand – der vil stå i vejen for deres herredømme over muslimernes lande. Det underlige,

mærkværdige og sørgelige, eller snarere modbydelige, er at Faisal, lederen af den arabiske hær, som gjorde oprør mod den osmanniske hær, og sluttede sig til englænderne i krigen mod den islamiske stat, stod ved siden af ham. Allenby tog ikke hensyn – omend formelt – til, at Faisal fremstillede sig som muslim, men sagde det entydigt i hans påhør, at den islamiske stat var den Osmanniske stat, som led nederlag, hvormed kufr-Vesten sejrede i korstogene. Hvis Faisal havde rester af skamfølelse, ville han i det mindste have protesteret. Men han havde mistet skamfølelsen, da han fulgte med englænderne imod sin stat, lige siden hans far, Hussein bin Ali, affyrede sit skud og gjorde oprør mod den islamiske stat (den Osmanniske stat) og loyalt tilsluttede sig englænderne i krigen imod muslimerne.

- Den franske leder, Goro, stod foran Salah ud-Dins grav og sagde: “Vi er kommet tilbage, o Salah ud-Din”, påpegende deres succes i korstogene på ny, nemlig den 1. verdenskrig.
- I 1950’erne udtalte en embedsmand i det franske udenrigsministerium: “Den islamiske verden er en lænket gigant, lad os yde al vor indsats for at den ikke rejser sig igen.
- I 1960’erne udtalte Eugene Rostow, den daværende leder for planlægningsafdelingen i det amerikanske udenrigsministerium og rådgiver for præsident Johnson: “Den vestlige verdens mål i Mellemøsten er destrueringen af den islamiske civilisation. Og etableringen af Israel er en del af denne plan, hvilket blot er en fortsættelse af korstogene”.
- I starten af 1990 nævnte journalisten David Howell, i sin artikel, i avisen Washington Times og avisen Japan Times under titlen “Vendepunktet i historiens gang”, at fjenden nu, efter kommunismens nederlag, er Islam og dens civilisation.
- I midten af 1990 udtalte en anden korsfarer, Michel Dubré, den tidligere franske premierminister, i en artikel i avisen La Quotidienne de

Paris, at Islam nu er Europas og Frankrigs første fjende, og at truslen måske vil komme fra syden, dvs. fra den islamiske region.

- Det tyske blad Der Spiegel bragte en rapport om kampen mellem den islamiske civilisation og Vesten i sin 8. udgave årgang 1990, hvori der stod (oversat): "Under den 1. verdenskrig rettede de vestlige magter "to nye slag" mod den islamiske vækkelse". Derefter opklarede bladet i rapporten, at det første "slag" var nedlæggelsen af den Osmanniske stat, samt tilintetgørelsen af Khilafah og koloniseringen af dens arabiske territorier ifølge Sykes-Picot aftalen i 1916. Det andet "slag" var Balfours tildeling af et løfte til jøderne i 1917 og ydelsen af støtte til dem i etableringen af en stat i Palæstina.

- I august 1990 holdte Bush Sr. en tale for sine soldater, inden han sendte dem til Kuwait. Han tilskyndede dem, i kristendommens navn, til kamp, og opfordrede alle kirker i USA til at holde bøn for dem. Hans førnævnte tale var starten på den nye korstogsinvasion mod muslimernes lande i Halvøen og Golfen.

- Efter begivenhederne d. 11. september udtalte Bush Jr. den 16. september 2001, at han forbereder et korstog i Afghanistan.

- Derefter begyndte de at bekæmpe Islam med alle midler; gennem uddannelse, medier og udbredelse af vildledende opfattelser. De optrappede deres forkyndelse af demokrati og retoucherede på en pyntende måde for at promovere det iblandt muslimerne. I stedet for at beskrive demokratiet som det i virkeligheden er, nemlig at det legaliserer og illegaliserer i stedet for at lade dette tilkomme Allah, sagde de, at demokrati er en mekanisme for udvælgelse af regenten. Alt dette for at tæmme muslimerne og få dem til at godtage shari'ah-loven, dvs. Halal & Haram, ikke fra menneskenes Herre, men fra menneskene selv i demokratiets navn.

- Desuden træder deres had mod muslimerne frem i tide og utide.

“Og hvad deres hjerter skjuler er endnu værre” (OQM. Aal-’Imran 3: 118). Tag blot deres lov, som under påskuddet af bekæmpelsen af “terror”, giver dem “ret” til “forebyggende” arrestationer af enhver muslim. Det vil sige, at muslimerne hos dem står som anklaget, indtil hans uskyld er bevist. Dette viser løgnen når de pralende fremsætter parolerne om menneskerettigheder, og ytrings- “friheden” osv. Der bliver trampet på alle rettigheder, så længe det angår muslimerne.

Til sidst nåede deres hovmod til at “besudle den Bærede Qur’an” i USA’s og jødernes fængsler. Skønt muslimerne tæller mere end halvanden milliard, har hverken USA eller jødestaten taget dem i betragtning. De fremsatte ikke det mindste udtryk for undskyldning, fordi de er bevidste om den manglende eksistens af muslimernes Khilafah og khalifah, som regerer med Allahs lovgivning og fører Jihad for Allahs sag (fi-sabili-Allah). Samt fordi de er trygge ved, at regenterne i muslimernes lande er deres agenter, som bekæmper Islam og nedværdiger Qur’anen, ligesom de vantro kolonisatorer gør.

O muslimer

Nationerne har samlet sig mod jer efter Khilafahs ophør, hvor vi blev et bytte for enhver, der er grådig. Vores lande er blevet arena for enhver aggressor. Muslimerne er blevet fremmed i sit land, han forfølges og arresteres, og dør endda som martyr under tortur, fordi han siger: ”Vor Herre er Allah”. Kaldet til Khilafah er blevet til en storforbrydelse, som forfølges i og uden for muslimernes lande.

Og fordi partiet Hizb ut-Tahrir efterstræber Khilafah og kalder til det, bliver det forfulgt af regenterne i muslimernes lande, idet disse regenter i muslimernes lande udgør frontlinien for kufr-Vesten. Disse regenter har

forfulgt partiet med lange fængslinger. I nogle lande vil de endda ikke løslade partiets medlemmer, når de har udstået deres fængslingsperiode. Derudover er der den tortur, som partiets medlemmer udsættes for i regenternes fængsler, hvilket i nogle tilfælde medfører martyrdød, ligesom i 1970'erne i Syrien, og i 1980'erne i Libyen og i Irak, og som det foregår på nuværende tidspunkt i Usbekistan. Alt dette imens disse tyranner er bevidste om, at Hizb ut-Tahrir ikke anvender materielle aktioner i da'wah-fasen, men opsøger støtte og anvender det sande ord gennem det intellektuelle sammenstød og politiske kamp, samt gennem ytring af sandheden uden at frygte nogens bebrejdelse i forbindelse med Allahs befaling.

Hvad angår de vestlige lande, så medførte partiets kald til Khilafah, at partiet blev genstand for undersøgelse og forskning i Vestens kredse. Dette til sådan en grad, at disse stater gik imod egne lovgivninger i deres forbud mod partiet, til trods for at det er et politisk parti, der ikke anvender materielle aktioner: Nogle vestlige lande betragtede partiets kald til Khilafah som terror, hvorfor de satte partiet på terrorlisten, ligesom Rusland eksempelvis gjorde det. Andre anså partiet som værende opfordrende til fjernelsen af jødeentiteten, der har tilranet Palæstina, hvorfor de forbød partiet, ligesom Tyskland eksempelvis gjorde det. Andre lande overvejer muligheden for et forbud med udgangspunkt i anklager fra de jødiske organisationer, som det er tilfældet i Holland. Og andre lande har tilføjet opfordringen til fordrivelsen af besættelsesstyrkerne fra Irak til anklagerne fra de jødiske organisationer, som det er tilfældet i Danmark. Andre lande afholder konferencer og konspirerer for at designe planer imod partiet og imod Khilafah, ligesom USA gjorde i Ankara-konferencen, og gennem rapporter fra Nixon Centeret, Heritage Foundation og International Crisis Group i midten af 2003, samt rapporten fra National Council for US Intelligence i delstaten Virginia i starten af det nuværende år. Andre vestlige lande arresterer partiets medlemmer, fordi de deltog i en protestdemonstration mod Usbekistan pga. Andisjans massakre, samtidig med at de ikke arresterer en anden demonstration, selv hvis den var arrangeret af perverse folk, ligesom England gjorde ... Ikke nok med det. Under Labours konference

den 16.7.2005 angående London-bombninger den 7.7.2005 holdt premierministeren af Storbritannien en tale, hvor Khilafah blev centrum for hans opmærksomhed fremfor bombningerne. Han sagde: "Vi står over for en bevægelse, der efterstræber fjernelsen af Israel, forvisningen af Vesten fra den islamiske verden og etableringen af én islamisk stat, som regerer med Shari'ah i den islamiske verden gennem etableringen af Khilafah for hele den islamiske nation". Tvangsbekymringen vedrørende Khilafah i muslimernes lande forlader ikke Blair, selv under trængslen af bomningsbegivenhederne. Til sidst erklærer han den 5.8.2005, at han vil forbyde Hizb ut-Tahrir uden anden grund end kaldet til Khilafah, som giver Storbritannien (og dens Blair) søvnløse nætter. Australien har fulgt Storbritanniens spor i spørgsmålet om forbud mod partiet.

O muslimer

Således er jeres tilstand efter Khilafahs ophør. Nedværdigelse, ydmygelse og nationernes flokken om jer. Kufr-kolonistaternes dominans hersker over jer, og det er jeres regenter, som Vesten udpegede med magt over jer, der banede vejen for denne dominans.

Og således er tilstanden for aktivisterne for tilbagevendelsen af Khilafah. Både kuffar og hyklerne forfølger dem i øst og vest, hvorend Vestens spioner og agenter kan række. Dette skyldes, at kuffar er klar over, hvad Khilafah er, samt hvilken udryddende og lamslående trussel denne udgør for dem, som følge af deres tyranni, ødelæggelse og fordærvelse.

Dette er, o muslimer, jeres tilstand efter Khilafahs ophør. Hvordan havde I det, da I var under Khilafahs vinger?

I var den bedste ummah, der var frembragt til menneskeheden, følgerne af Muhammad, fred og velsignelse være med ham og hans familie, den sidste af profeterne og imamen for mujahedin.

Jeres forfædre er de retledede kaliffer (al-Khulafa' al-Rashidoun), og de erobrende ledere.

I er børnebørnene af de stærke og gudfrygtige, som førte den rette Jihad for Allahs sag, ligesom Han befaler.

Børnebørnene af Andalusens erobrere, som udbredte den islamiske civilisation der.

Børnebørnene af (kaliffen) al-Mu'tasem, som ledede en bragende hær for at frelse en kvinde, der blev forurettet af en romer, hvorfor hun råbte: O min Mu'tasem.

Børnebørnene af (kaliffen) al-Rashid, der grundet Romernes kejsers brud på pagten med muslimerne og overgreb mod dem, besvarede ham ved at skrive: "Fra Haroun, de Troendes Amir, til Nefur, Romernes hund; svaret er, hvad du ser, og ikke hvad du hører". Og således var det, idet muslimernes hær nåede Romernes grænser, førend brevet nåede frem til deres konge.

Børnebørnene af den, der plejede at tale til skyerne: Regn hvor end I vil, for uanset hvor jeres vand falder, vil det være i muslimernes lande.

Børnebørnene af Sejrherren Salah ud-Din, korsfarernes besejrer.

Børnebørnene af Kotuz og Bybers, Tatarernes besejrer.

Børnebørnene af Muhammad Fatih, den unge amir, som ikke var mere end 23 år gammel da han, må Allah være ham barmhjertig og nådig, erobrede Konstantinopel i 857 e.H, tilsvarende 1453 e.Kr. Allah bærede ham med Allahs Sendebuds (saaws) ros af ham, som værende Konstantinopels erobrere idet han (saaws) sagde:

.« »

“Sikke en udmærket amir dets amir er, og sikke en udmærket hær dets hær er”.

Børnebørnene af khalifah'en Süleyman Kanuni, som Frankrig bad om hjælp i det sekstende århundrede e.Kr., da Frankrigs konge blev taget til fange og ikke kunne finde en anden retfærdig magt, som kunne yde den beskyttelse foruden den islamiske Khilafah, hvorfor Frankrig søgte undsætning hos statens khalifah i 1525 e.Kr.

Børnebørnene af khalifah'en Salim 3., under hvis æra USA betalte en årlig skat på 642.000 guld dollars oven i 12.000 osmanniske guld-lirer til hans guvernør (wali) i Algeriet. Dette mod både løsladelsen af de amerikanske fanger, som befandt sig i Algeriet, samt for at få tilladelse til, at de amerikanske skibe kunne sejle i sikkerhed i Atlanterhavet og Middelhavet, uden at de blev forhindret af det osmanniske søværn i Algeriets Wilayah.

Det var første gang, at USA blev tvunget til at underskrive en aftale på et andet end dets eget sprog, men derimod en anden stats sprog (den Osmanniske stat), hvilket fandt sted den 21. Safar 1210 e.H., tilsvarende den 5. september 1795 e.Kr.

Børnebørnene af khalifah'en Abdel-Hamid, der ikke blev fristet af guldmillionerne, som jøderne tilbød statskassen. Han blev heller ikke skræmt af det internationale pres, som de skaffede sig imod ham for at tillade dem bosættelse i Palæstina. Derimod udtalte han sine kendte ord: "Skalpellens snit i min krop er lettere for mig end at se Palæstina blive amputeret fra Khilafah-staten". Han var fremsynet, idet han sagde: "... Lad jøderne beholde deres millioner ... og hvis Khilafah-staten bliver sønderdelt en dag, så vil de på det tidspunkt kunne tage Palæstina uden pris". Det er netop, hvad der skete, da regenterne, agenterne, gav Palæstina bort og overgav det til jøderne; de har endda værnet om og vogtet deres sikkerhed. Og gennem deres nederlag over for jøderne har de givet jødestaten et større omfang end dets virkelige omfang, og en større betydning end dens reelle betydning.

Trods kuffars intensive konspirationer mod denne khalifah og mod den islamiske stat, blev Storbritannien – datidens stormagt – nødt til at

fremsætte en officiel undskyldning til hans ambassade i London, fordi en af englændernes borgere, i slutningen af det nittende århundrede (1890 e.Kr.), offentliggjorde noget, som betragtedes som islamfjendsk. Men i dag bliver den bærede Qur'an, talen fra alverdens Herre, "besudlet" af kufr-Vesten og jøder, uden nogen undskyldning, og endda uden et strejf af undskyldning. Dette skyldes at muslimerne ikke har nogen khalifah, der tager Qur'anen som grundlov, hvormed han mobiliserer staten med al dens magt imod de vantro, der begår den mindste krænkelser af denne bærede Qur'an.

Børnebørnene af erobrerne, som spredte civilisationen i Andalusien, hvorfra denne civilisation udstrålede til Europa. Børnebørnene af dem, der opfandt uret og gav et eksemplar i gave til Charleman, Europas mest betydelige konge på daværende tidspunkt. Hans hof, som var de fineste blandt hans befolkning, troede at uret var fyldt med dæmoner og ånder!

Børnebørnene af dem, der opfandt den kæmpe kanon, med hvilken de destruerede Konstantinopels volde. Alt imens Roms Pave afviste idéen, fremlagt af en østrigsk arkitekt, om at producere denne kanon, da Roms Pave (Kejseren) var af den tro, at opfindelsen var kætteri og beskæftigelse med ånder og dæmoner! Dette var, o muslimer, jeres civilisation og tænke måde, og dette var kufr-Vestens civilisation og tænke måde!

Disse er, o muslimer, jeres forfædre, og således var deres foretagende. I er deres børnebørn, så kom til og følg den sandhed, som de fulgte. Kom til og skab den storhed, som de skabte. Her er Hizb ut-Tahrir iblandt jer, så støt det, da partiet dag og nat stræber efter genoptagelsen af den islamiske levemåde gennem etableringen af Khilafah Rashidah. Partiet står i spidsen for ummah og leder den hen mod dette mægtige arbejde. Partiet giver de vantro koloniserer søvnløse nætter gennem sit kald til Khilafah, så hvordan vil det mon være, når Khilafah-staten er etableret, øjensynlig og håndgribelig, samt når den får kuffar til at glemme Satans hvisken?

O muslimer

Kufr-kolonistaterne er vældig store udadtil, men svækkede indadtil. De besidder store våben, men besidder ikke store mænd. Våben uden mænd har en svag virkning over for en troende skare, der er mindre bevæbnet sammenlignet med fjenden. Dette udtrykkes af den kvælende blindgyde og dybe sump, hvori USA er sunket både i Afghanistan og Irak, trods sine avancerede våben. Til sådan en grad at kongresmedlemmer af det regerende republikanske parti er begyndt at kræve organiseringen af en tilbagetrækning fra Irak. Selv officielle stemmer i forsvarsministeriet og militærets ledelse er begyndt at undersøge seriøst, hvorledes divisioner af deres styrker kan trækkes tilbage fra Irak. Dette skyldes det store antal dræbte og kvæstede amerikanere. Alt dette har fundet sted ved en modstand med beskedne midler, som ikke svarer til en tyvendedel af besættelsesstyrkernes våbenudrustning. Dette fik USA til at eftersøge ethvert middel, der kunne muliggøre det for den at komme ud uden at tabe ansigt. USA vendte sig igen mod Europa med udstrakt hånd efter at have lagt Europa til side, da den, indbildsk af sin arrogance og hovmod, førte overgreb mod Irak,.

Den internationale tilstand er til jeres fordel, o muslimer. Rusland er ældet eller nærmer sig det. Europa er splittet mellem to overhoveder. Det ene er Storbritannien, som er snu og udspekuleret, som for hvem ondskab er en godhed, så længe den realiserer udsugningen af andres blod til dets fordel. Det andet er Frankrig, som trakter efter lederskab uden indsigt og visdom, og sigter mod en tiltagende rolle mod USA og Storbritannien uden at være god til at benytte rollens midler. De to overhoveder er uenige, og manglen på enighed svækker deres planer og svækker følgelig Europa. USA, som er den mægtigste blandt disse stater, dræbes af sin arrogance, som får det til at tabe besindelsen, hvorfor det går til grunde pga. manglende grundig overvejelse. Og sådan er det med tyrannerne, der tror at de er guder. Således var Faraoen, da han fulgte Allahs Profet, Musa (Moses), og forsøgte at gå gennem havet til fods. Faraovens arrogance forhindrede ham i at tænke og dermed indse, at man ikke kan gå gennem havet til fods, undtagen med en kraft fra den Gud, som Faraoen benægtede. Men han styrtede ud i havet, og gik til grunde og fik sit folk til

at gå til grunde. Og således var Hitler, som troede at han var af noget andet end menneskearten. Han gav sig til at slå mod højre og venstre, idet hans arrogance forhindrede ham i at tænke, for således at indse landenes sammenslutning mod ham. Han involverede sin hær i uovervejede eventyrer, hvorfor han gik til grunde og ydmygede sit folk i lange tider efter. Og her er USA, hvis arrogance forhindrer det i at tænke. Derfor tror USA, at hele verden er dets baggård, som det kan trænge igennem, som om det tager på vandretur. USA's fortabelse af besindelsen forhindrede det i at erkende, at den islamiske ummah besidder et stærkt våben, som rækker op i højderne. Hvis USA strækker sin hals ved hjælp af alverdens lægeoperationer for at opnå det samme, ville dens hals briste inden det nåede derop. Overlegenhed i de materielle våben afgør ikke krigen mod muslimerne, selv hvis deres materielle våben var underlegent. Således er det fordi muslimerne har en levende, oprigtig 'aqidah (verdensanskuelse), der forsyner dem med en drivkraft til kamp, som tyrannerne, i dag med USA i spidsen, ikke opfatter. USA har ikke opfattet den troendes hurtige tilslutning til Jihad og martyrium, men anser det som noget sindssygt og kalder det selvmord! Derfor trådte USA ind i en kvælende blindgyde og dyb sump i Afghanistan og Irak, som den – med Allahs billigelse – ikke vil reddes fra. Dér ligner USA én, der stanger en sten for at flække den, men selv bliver flækket, før han formår at flække stenen.

Derfor bærer USA selv på sin død grundet dets tyranni, og det vil ske gennem jeres hænder, o muslimer. Det gælder både USA og de andre tyranniske stater, som vover at føre overgreb mod muslimerne lande. I er de mest berettigede til at knuse det, og dette er I egnede til. Sandelig, Khilafah er i stand til alt dette med Allahs billigelse.

“Og bring et glædeligt budskab til de troende”

(OQM. Al-Baqarah 2: 223)

Dette er stormagternes tilstand i dagens verden. Hvad jødestaten angår, så er den af mindre betydning, da den udelukkende overlever som snylter på andre. Hvis Vestens støtte til den ikke var til stede, og snarere, hvilket er vigtigere, hvis forræderiet fra regenterne i muslimernes lande ikke havde fundet sted, ville dens sag være afsluttet for længst, og den ville være historie, hvilket vil ske med Allahs billigelse.

O muslimer

Verden er vendt tilbage til en tilstand magen til den som den befandt sig under i æraen under Islams budskabs nedkomst, hvor Romerne og Perserne var gennemsyret af alderdom, affældighed, indbildskhed og arrogance, hvorfor de ikke tog nogen magt i betragtning. De plejede ikke at tildele Islam, som trængte ind i arabernes hjerter, nogen betydning. Tværtimod anså de araberne som om de var under jahiliyyah-tiden (dvs. præislamisk uvidenhedstid). De undervurderede Islams budskab til sådan en grad, at Persernes kejser sendte besked til sin guvernør i Yemen, hvori han sagde: Jeg har hørt, at en mand i Mekka anser sig selv som profet, tag til ham og bring ham til mig! Efter en årrække sendte Allahs Sendebud (saaws) breve til kongerne, efter etableringen af den islamiske stat. Men kejseren sønderrev brevet, som Allahs Sendebud (saaws) sendte til ham. Og det var en indikation på sønderrivningen af kejserens kongerige, og en bekræftelse på hans (saaws) ord:

.« »

“Må Allah sønderrive hans kongerige”.

Arrogancen dræber sin indehaver, uanset hvor meget han besidder af magt. Dette er realiteten af den stærkeste magt i dagens verden. Så glæd jer, o muslimer, til besejringen af dem, og tilbagevendelsen af Khilafah efter profetskabets metode. Dermed vil I vende tilbage til det I var, nemlig den bedste ummah, der er frembragt til menneskeheden, og jeres stat vil ligeledes vende tilbage som den førende stat i verden. Den vil

implementere Islam iblandt jer og levere den til verden gennem da'wah og Jihad spredende sandheden og retfærdigheden i alle verdens dele.

O muslimer

Hizb ut-Tahrir retter denne appel til jer:

1. Påmindende jer om jeres pragt og styrke dengang I var beskyttede under Khilafahs vinger, da denne eksisterede. I udgjorde den afgørende magt i verden, hvorfor de undertrykte plejede at søge ly hos jer, ikke alene de menige folk, men også folks ledere og konger. Fjender plejede at frygte jer og venner at respektere jer. I foretog erobringer og spredte retfærdigheden i verdens dele.

2. Påpegende for jer kernen for ydmygelsen og svækkelsen i jeres kroppe siden ophøret af Khilafah, som plejede at beskytte jer. Derefter overtog de vantro kolonisatorer jeres midler, plyndrede jeres rigdomme, besad jeres ressourcer og udpegede agenter over jer, der bevarer deres interesser, ikke jeres, og som varetager deres tilhængeres anliggender, ikke jeres. Følgelig blev I genstand for enhver grådig magt og jeres lande blev en arena for enhver stridslysten magt.

3. Opklarende for jer at de vantro kolonisatorer, med USA i spidsen, er svagere end I tror, og skrøbeligere i deres skikkelse end I forestiller jer. Dette udtrykkes gennem de dilemmaer, som USA, der leder dem, og deres plejebarn jødestaten er havnet i. Det udtrykkes af Fallujahs heftige kamp i Irak og Jenins heftige kamp i Palæstina. Dette sker alt imens muslimerne er uden en stat, der indkalder dem og fører dem i kamp for Allahs sag (fi-sabili-Allah) mod deres fjender. Hvordan vil det så være, hvis deres forhold bliver bragt i stand, deres rækker bliver forenet og deres khalifah leder dem?

4. Fastslående for jer at I – med Allahs billigelse – er i stand til at påføre de vantro kolonisatorer og jøderne nederlag, da I tilhører en ummah, der er den bedste ummah, som er frembragt til menneskeheden. I er efterfølgerne af Allahs Sendebud (saaws), den sidste af profeterne og

sendebudenes imam. Jeres forfædre er de retledede kaliffer (al-Khulafa' al-Rashedoun) og de jihad-førende ledere. Den Islam, de bar på, og som Allah, Den Ophøjede, skænkede dem sejr med, ligger stadig bevaret iblandt jer gennem Allahs beskyttelse og varetagelse. Ingen forvrængning eller ændring har eller vil nogen sinde – med Allahs billigelse – ramme den. Allah har lovet at lade dem, der støtter Hans sag, sejre. Hans løfte er sand, og gælder ikke alene for profeter, men ligeledes for de troende. Hans løfte gælder heller ikke kun i det hinsidige gennem martyrium, velbehag og Paradiset, men gælder også jer i denne verden gennem overvindelse over og besejring af jeres fjende, samt gennem opnåelse af sejren og den åbenlyse erobring:

“Vi vil visselig give Vore sendebud og de troende sejr i dette liv og på den dag, vidnernes træder frem” (OQM. Ghafer 40: 51)

5. Desuden er Hizb ut-Tahrir iblandt jer og sammen med jer. Partiet har lovet Allah, Hans Sendebud og de troende at fortsætte med at yde al indsats og den seriøse, ihærdige bestræbelse – sammen med og via ummah – på at bære da'wah og søge støtte (nusrah) for genoptagelsen af den islamiske levemåde via etableringen af den anden Khilafah Rashidah efter profetskabets metode, hvis komme Allahs Sendebud (saaws) har forkyndt – efter det nuværende tyranniske styre – gennem sin glædelige meddelelse, hvori han (saaws) sagde:

.«

...»

“Derefter vil det være en Khilafah efter profetskabets metode”. Det er partiets opfattelse, at dens tid formodentlig er inde, og at dens æra er kommet. Partiet er tryk ved at denne glædelige meddelelse vil realiseres

gennem dets hænder, og dermed vil partiet opnå denne mægtige nåde og høje status i denne verden og i *al-Akberah* .

Partiet ønsker alt godt for jer, så I deltager sammen med det i etablering af Khilafah, hvormed I tager del med partiet i denne mægtige nåde. Derfor opfordrer Hizb ut-Tahrir jer – både de almene og de magtfulde folk – til at tilslutte jer dets rækker fra i dag, inden I går glip af denne velbevidnede dag. Vejen mod tilslutning til partiet er hverken vanskelig eller svært tilgængelig. Det kræver blot et skarpt sind og dyb indsigt, for at I formår at finde vejen til partiets mediekontorer, medlemmer og repræsentanter. I skal ikke frygte staternes spioner og håndlangere, da de er svagere end dét at kunne modstå en troende, der opsøger godheden, og er skrøbeligere end dét at kunne hindre den, der søger efter sandheden og som er seriøs i sin stræben. Sandelig, belønningen er stor, succesen er mægtig og deltagelsen i skabelsen af Khilafah fortjener, at afstanden dertil bliver passeret.

Så skynd jer, o muslimer. Skynd jer, o magtfulde folk. Slut jer til da'wah og støtten. Skynd jer til etableringen af Khilafah sammen med partiet. Og vær ikke blot vidner for partiets etablering af Khilafah. Den belønning og nåde som I opnår gennem jeres tilslutning i dag, er usammenlignelig i forhold til den belønning og nåde, som I vil opnå gennem jeres tilslutning senere, skønt begge er gode:

“De blandt jer, som giver ud før sejren og kæmper, er ikke lige (med dem, der gør det efter sejren). De første har en højere grad end dem, der gav ud og kæmpede senere. Men Allah har lovet alle det bedste, og Allah er Vidende om det, I gør” (OQM. Al-Hadid 57: 10)

O muslimer

Dette er vores appel til jer; en oplysning, påmindelse samt glædelig meddelelse.

En oplysning til jer om den storhed, som I befandt jer i, dengang Khilafah var til stede, og den ydmygelse som I havnede i efter Khilafahs ophør.

Og en påmindelse til jer om, at I er i stand til at påføre nederlag til de vantro kolonisatorer, og deres plejebarn jødestaten, og endda at I bliver de stærkeste og mægtigste i denne verden, udelukkende hvis I etablerer jeres Khilafah, opnår jeres Herres velbehag og genvinder jeres storhed.

Med hensyn til den glædelige meddelelse, så lover Hizb ut-Tahrir Allah, Hans Sendebud og de troende at fortsætte sin stræben efter etableringen af Khilafah. Derudover har Allahs Sendebud (saaws) forkyndt jer den glædelige meddelelse om, at Khilafah vil vende tilbage som Khilafah Rashidah (dvs. retledet Khilafah-stat), og partiet er tryk ved dets etablering, da dens æra – med Allahs billigelse – er kommet.

Tag derfor del i etableringen af Khilafah sammen med partiet, og dermed vil I sammen med det opnå nåden og belønningen, da deltagelsen i etableringen af Khilafah ikke er lig med at juble for den efter dens etablering. Lad ikke denne velbevidnede dag passere forbi jer, idet arbejdet med partiet for denne dag ikke er lig med arbejdet med partiet derefter.

“Dette er en klar meddelelse for mennesker og en retledning og en formaning for de gudfrygtige” (OQM. Aal-Imran 3: 138)

Wa Assalamu Alaikum wa Rahmatu Allah wa Barakatuh

(Allahs hilsen, nåde og velsignelse være med jer).

Fredag den 28. Rajab 1426 e.H.,
2. september 2005 e.Kr.

www.hizb-ut-tahrir.dk